

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. vasario 10 d.*

Byloje C-25/10

dėl *tribunal de première instance de Liège* (Belgija) 2010 m. sausio 7 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. sausio 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Missionswerk Werner Heukelbach eV

prieš

Belgijos valstybę,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.N. Cunha Rodrigues, teisėjai A. Arabadjiev, U. Lõhmus (pranešėjas), A. Ó Caoimh ir P. Lindh,

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinis advokatas N. Jääskinen,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. spalio 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Missionswerk Werner Heukelbach eV*, atstovaujamos advokato J. Roseleth,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir J.-C. Halleux, padedanų advokatės E. Jacubowitz,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J.-P. Keppenne,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 18, 45, 49 ir 54 straipsnių išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Missionswerk Werner Heukelbach eV* (toliau – *Missionswerk*) ir Belgijos valstybės dėl šios atsisakymo taikyti lengvatinį mokesčio, mokėtino šiai asociacijai gavus palikimą, tarifą.

Teisinis pagrindas

Sjungos teisės aktai

- 3 Pagal 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl (EB) Sutarties 67 straipsnio (panaikinto Amsterdamo sutartimi) įgyvendinimo (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsnį:

„1. Nepažeisdamos toliau pateikiamų nuostatų, valstybės narės panaikina kapitalo judėjimų tarp asmenų, reziduojančių valstybėse narėse, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo judėjimai skirstomi pagal I priede pateiktą nomenklatūrą.

2. Pervedimai, susiję su kapitalo judėjimais, atliekami tomis pačiomis valiutų keitimo kurso sąlygomis kaip ir su einamaisiais sandoriais susiję mokėjimai.“

- 4 Direktyvos 88/361 I priede išvardyti kapitalo judėjimai; jo XI skyrius „Asmeninio kapitalo judėjimams“ apima paveldėjimą ir palikimą.

Nacionalinės teisės aktai

- 5 Paveldimo turto mokesčio kodekso, įtvirtinto 1936 m. kovo 31 d. Karaliaus dekretu Nr. 308 (*Moniteur belge*, 1936 m. balandžio 7 d., p. 2403), patvirtintame 1936 m. gegužės 4 d. įstatymu (*Moniteur belge*, 1936 m. gegužės 7 d., p. 3426, toliau – kodeksas), 59 straipsnio 2 punkte nurodoma, kad paveldimo ir dėl mirties perleidžiamo turto mokestis sumažinamas „iki 7%, kai turtas testamentu paliekamas ne pelno siekiančioms asociacijoms, savidraudos draugijoms ar nacionalinėms savidraudos draugijų sąjungoms, profesinėms sąjungoms ir tarptautinėms pelno nesiekiančioms asociacijoms, privatiems fondams ir viešiesiems fondams“.
- 6 Pagal kodekso, iš dalies pakeisto 2003 m. gruodžio 18 d. Valonijos dekretu programa dėl įvairių priemonių regioninių mokesčių, biudžeto įplaukų ir skolos, energijos rinkų organizavimo, aplinkos, žemės ūkio, vietos ir perduotų įgaliojimų, turto ir būsto bei viešosios tarnybos srityje (*Moniteur belge*, 2004 m. vasario 6 d., p. 7196), 60 straipsnio 1 dalį 59 straipsnio 2 punkte numatytas lengvatinis tarifas taikomas tik toms organizacijoms ir institucijoms, kurios atitinka šia sąlygas:

„a) organizacijos arba institucijos veiklos buveinė turi būti:

— arba Belgijoje,

— arba Europos bendrijos valstybėje narėje, kurioje mirties momentu palikėjas faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą;

b. šioje buveinėje organizacija arba institucija kaip pagrindinę veiklą ir nesiekdama pelno palikimo atsiradimo momentu turi vykdyti veiklą, kuria siekiama aplinkosaugos, filantropijos, filosofijos, religijos, mokslo, meno, pedagoginių, kultūrinių, sporto, politinių, profesinės sąjungos, profesinių, humanitarinių, patriotinių ar pilietinių, mokymo, asmenų ar gyvūnų priežiūros, socialinės pagalbos ar aprūpinimo tikslų;

c. organizacijos arba institucijos pagrindinė buveinė, centrinė administracija arba pagrindinė veiklos vieta turi būti Europos Sąjungos teritorijoje.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 7 *Missionswerk* religinė asociacija, turinti pagrindinę buveinę Vokietijoje. 2003 m. lapkričio 5 d. ranka rašytu testamentu ši asociacija buvo paskirta vienintele Belgijos pilietės J. Renardie įpėdine. 2004 m. birželio 12 d. palikėja, visą savo gyvenimą gyvenusi Belgijoje, mirė Malmedi (Belgija).

- 8 2005 m. birželio 14 d. *Missionswerk* pateikė Malmedi registracijos ir turto administracijai (*Administration de l'enregistrement et des domaines de Malmédy*, toliau – administracija) paveldėjimo deklaraciją mirusiosios vardu ir sumokėjo šios administracijos reikalaujamą 60 038,51 eurų paveldimo turto mokestį pritaikius 80 % ribinį tarifą.
- 9 2005 m. gruodžio 1 d. laišku *Missionswerk* paprašė administracijos taikyti lengvatinį paveldimo turto mokesčio tarifą, numatytą Kodekso 59 straipsnio 2 dalyje. Šis prašymas buvo atmestas, nes ši asociacija neatitiko kodekso 60 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų sąlygų.
- 10 2006 m. rugpjūčio 7 d. laišku *Missionswerk* paprašė administracijos jai grąžinti skirtumą tarp mokesčio sumos, gautos pritaikius ribinį tarifą, ir gautosios pritaikius lengvatinį tarifą. Administracija atmetė jos prašymą remdamasi tuo, kad nebuvo pakankami įrodyta, jog J. Renardie gyveno ar dirbo Vokietijoje.
- 11 Ieškinyje, pareikštame prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, *Missionswerk* prašo grąžinti paveldimo turto mokesčio dalį, viršijančią tą, kuri būtų gauta pritaikius lengvatinį tarifą, į kurią ji tvirtina turinti teisę. Ši asociacija tvirtina, kad kodekso 59 straipsnio 2 punktu ir 60 straipsnio 1 dalimi diskriminuojami Valonijos regiono rezidentai, kurie testamentu palieka savo turtą labdaros asociacijoms ar organizacijoms, įsteigtomis kitose Sąjungos valstybėse narėse, kuriuose jie niekada nei gyveno, nei dirbo.

- 12 Šiomis aplinkybėmis *tribunal de première instance de Liège* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [SESV] 18, 45, 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama valstybės narės teisės aktų leidėjui priimti ar palikti galioti nuostatą, pagal kurią teisė į lengvatinį 7 % mokesčio tarifą suteikiama tik pelno nesiekiančioms asociacijoms, savidraudos draugijoms ar nacionalinėms savidraudos draugijų sąjungoms, profesinėms sąjungoms ir tarptautinėms pelno nesiekiančioms organizacijoms, privatiems fondams ir visuomeninės paskirties fondams, įsteigtiems valstybėje narėje, kurioje palikėjas – Valonijos gyventojas – mirties momentu faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl svarbių Sąjungos teisės nuostatų nustatymo

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė prejudicinį klausimą, susijusį su SESV 18, 45, 49 ir 54 straipsniais. Tačiau Europos Komisija mano, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija yra susijusi su laisvu kapitalo judėjimu.
- 14 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kalbant apie tai, ar nacionalinės teisės nuostatos, susijusios su paveldimo turto apmokestinimu, atitinka Sąjungos teisę, nei laisvas darbuotojų judėjimas (SESV 45 straipsnis), nei įsisteigimo laisvė (SESV 49 ir 54 straipsniai) nėra taikomi.

- 15 Toliau dėl laisvo kapitalo judėjimo reikia priminti, kad ESV sutartyje neapibrėžiama „kapitalo judėjimo“ sąvoka, todėl Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad prie Direktyvos 88/361, net jeigu ji buvo priimta remiantis EEB sutarties 69 straipsniu ir 70 straipsnio 1 dalimi (EEB sutarties 67–73 straipsniai buvo pakeisti EB sutarties 73B–73G straipsniais, kurie vėliau tapo EB 56–60 straipsniais), pridėta nomenklatūra naudotina kaip gairės, atsižvelgiant į tai, kad joje, kaip nurodyta įžangoje, pateikiamas sąrašas nėra baigtinis (žr. 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, Rink p. I-1957, 39 punktą; 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, C-386/04, Rink p. I-8203, 22 punktą; 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*, C-11/07, Rink p. I-6845, 38 punktą; 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Arens-Sikken*, C-43/07, Rink p. I-6887, 29 punktą ir 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Mattner*, C-510/08, Rink. p. I-3553, 19 punktą).
- 16 Šiuo klausimu, be kita ko, priminęs, kad palikimas, kuris yra mirusio asmens turto perdavimas vienam arba keliems asmenims, patenka į Direktyvos 88/361 I priedo XI skyrių „Asmeninio kapitalo judėjimai“, Teisingumo Teismas nusprendė, jog palikimas yra kapitalo judėjimas SESV 63 straipsnyje pavartota prasme, išskyrus tuos atvejus, kai jo sudėtinės dalys yra vienoje valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.* 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija, kai asmuo, gyvenantis Belgijoje, paliko palikimą pelno nesiekiančiai organizacijai, kurios pagrindinė buveinė buvo Vokietijoje, nėra tik su viena valstybe susijusi situacija.
- 17 Darytina išvada, kad ESV sutarties nuostatos, susijusios su laisvu kapitalo judėjimu, taikomos tokioje byloje, kaip antai nagrinėjama.
- 18 Galiausiai, kalbant apie tai, ar tinkamai prejudiciniame klausime pateikta nuoroda į SESV 18 straipsnį, kuriame įtvirtinamas bendrasis bet kokios diskriminacijos dėl

pilietybės draudimo principas, reikėtų priminti, jog ši nuostata savarankiškai taikoma tik tais Sąjungos teisės reglamentuojamais atvejais, dėl kurių ESV sutartyje nenumatyta specialių nediskriminavimo taisyklių (2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *SGI*, C-311/08, Rink. p. I-487, 31 punktas ir jame nurodyta teismo praktika bei 2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *Schmelz*, C-97/09, Rink. p. I-10465, 44 punktas).

- 19 Kadangi nuostatos, susijusios su laisvu kapitalo judėjimu, yra taikomos ir jose numatytos specialios nediskriminavimo taisyklės, SESV 18 straipsnis netaikomas.
- 20 Todėl darytina išvada, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimu iš esmės klausia, ar SESV 63 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos galimybė pasinaudoti lengvatiniu paveldimo turto mokesčio tarifu suteikiama tik pelno nesiekiančioms organizacijoms, turinčioms veiklos buveinę šioje valstybėje narėje ar valstybėje narėje, kurioje palikėjas mirties momentu faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimo buvimo

- 21 SESV 63 straipsnio 1 dalyje bendrai draudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių apribojimai.
- 22 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad tarp SESV 63 straipsnio 1 dalimi draudžiamų priemonių, kaip kapitalo judėjimo apribojimai palikimo atveju, yra tokios, dėl kurių sumažėja kitos valstybės narės nei ta, kurioje turtas yra ir kuri apmokestina

palikimą, rezidento gaunamo palikimo vertė (minėto Sprendimo *van Hilten-van der Heijden* 44 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 23 Nagrinėjamu atveju pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus galimybė pasinaudoti lengvatiniu paveldimo turto mokesčio tarifu suteikiama tik pelno nesiekiančioms organizacijoms, turinčioms veiklos buveinę Belgijoje ar valstybėje narėje, kurioje palikėjas mirties momentu faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą.
- 24 Taigi šie teisės aktai lemia tai, kad palikimas apmokestinamas didesniu mokesčiu, kai jis paliekamas pelno nesiekiančiai organizacijai, turinčiai veiklos buveinę valstybėje narėje, kurioje palikėjas nei faktiškai gyveno, nei dirbo, ir todėl jais ribojamas kapitalo judėjimas sumažinant šio palikimo vertę (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.* 45 punktą).
- 25 Be to, kaip pažymėjo Komisija, taikant didesnę mokesčio tarifą tam tikriems kapitalo judėjimams tarp valstybių narių, palyginti su kapitalo judėjimais Belgijoje, šie kapitalo judėjimai tarp valstybių narių gali tapti mažiau patrauklūs, taip atgrasant Belgijos rezidentus nuo paskyrimo įpėdiniais asmenis, įsisteigusius valstybėse narėse, kuriose jie faktiškai negyveno ar nedirbo (šiuo klausimu žr. 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C-318/07, Rink. p. I-359, 38 punktą).
- 26 Taigi tokie nacionalinės teisės aktai apriboja laisvą kapitalo judėjimą SESV 63 straipsnio 1 punkte pavartota prasme.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimo pateisinimo

- 27 Anot Belgijos vyriausybės, dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų Valonijos teisės aktų atsiradęs nevienodas vertinimas pateisinamas, nes, atsižvelgus į Belgijos teisės aktais siekiamą tikslą, tokios pelno nesiekiančios organizacijos, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, ir organizacijos, kurių veiklos buveinė yra Belgijoje, nėra objektyviai panašiose padėtyse. Valstybės narės turi teisę, pirma, reikalauti pakankamai glaudaus ryšio tarp pelno nesiekiančių organizacijų ir jų vykdomos veiklos tam, kad būtų taikomos tam tikros mokesčių lengvatos, ir, antra, nuspręsti kokius visuomenės dalies interesus jos nori skatinti suteikdamos mokesčių lengvatų šioms organizacijoms. Nagrinėjamu atveju Belgijos visuomenės dalis gautų naudos iš minėtų teisės aktų.
- 28 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą ir 3 dalį SESV 63 straipsniu nepažeidžiama valstybių narių teisė taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu, jei šios nuostatos nėra laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta SESV 63 straipsnyje, savavališkas diskriminavimas ar užslėptas apribojimas.
- 29 Iš teismo praktikos matyti, jog tam, kad nacionalinės mokesčių teisės aktai būtų laikomi suderinami su ESV sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, reikia, kad nevienodas vertinimas apimtų situacijas, kurios nėra objektyviai panašios, arba kad jis būtų pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais (žr. 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 43 punktą; 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 29 punktą; 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Blanckaert*, C-512/03, Rink. p. I-7685, 42 punktą ir 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Glaxo Wellcome*, C-182/08, Rink. p. I-8591, 68 punktą).

- 30 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nors valstybė narė, suteikdama tam tikras mokesčių lengvatas, gali teisėtai reikalauti, kad būtų pakankamai glaudus ryšys tarp organizacijų, kurias pripažįsta siekiančiomis tam tikrų jos bendrojo intereso tikslų, ir jos vykdomos veiklos (žr. minėto Sprendimo *Centro di Musicologia Walter Stauffer* 37 punktą), vis dėlto ji negali tokios lengvatos suteikti vien jos teritorijoje įsisteigusioms organizacijoms, dėl kurių veiklos ji gali būti atleista nuo tam tikrų pareigų (minėto Sprendimo *Persche* 44 punktas).
- 31 Konkrečiau kalbant, tai, kad valstybė narė gali būti atleidžiama nuo savo tam tikrų pareigų, jai neleidžia įtvirtinti nevienodo nacionalinių pripažintų tenkinančiomis bendrąjį interesą organizacijų ir kitoje valstybėje narėje įsteigtų tokių organizacijų vertinimo, remiantis tuo, jog kitose valstybėse narėse įsteigtoms organizacijoms pagal testamentą palikti palikimai, net jeigu jų veikla atitinka pirmosios valstybės narės teisės aktų tikslus, negali lemti negautų biudžeto pajamų kompensavimo. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismo praktiką būtinybė užkirsti kelia, kad nesumažėtų pajamos iš mokesčių, nėra minima nei tarp SESV 65 straipsnyje išvardytų tikslų, nei tarp privalomųjų bendro intereso pagrindų, galinčių pateisinti ESV sutartyje įtvirtintos laisvės apribojimą (minėto Sprendimo *Persche* 46 punktas).
- 32 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad jei organizacija, pripažįstama tenkinančia bendrąjį interesą vienoje valstybėje narėje, atitinka šiuo tikslu kitos valstybės narės teisės aktuose keliamus reikalavimus ir jeigu jos tikslas yra skatinti identiškus visuomenės dalies interesus, todėl ji galėtų būti pripažinta šioje valstybėje narėje tenkinančia bendrąjį interesą, o tai nustatyti turi pastarosios valstybės narės nacionalinės institucijos, įskaitant teismus, šios valstybės narės institucijos negali atimti iš šios organizacijos teisės į vienodą vertinimą vien remdamasi tuo, kad ji nėra įsteigta jos teritorijoje (minėto Sprendimo *Persche* 49 punktas).
- 33 Iš tiesų vienoje valstybėje narėje įsteigta organizacija, tenkinanti šiuo tikslu kitos valstybės narės numatytas sąlygas mokesčių lengvatoms gauti, šios valstybės narės

suteikiamų mokesčių lengvatų, kuriomis siekiama paskatinti nagrinėjamą bendrojo intereso veiklą, atžvilgiu yra panašioje padėtyje kaip ir šioje valstybėje narėje įsteigtos organizacijos, pripažintos tenkinančiomis bendrąjį interesą (minėto Sprendimo *Persche* 50 punktas).

- 34 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose Valonijos teisės aktuose numatytas pelno nesiekiančios organizacijos, kurios buveinė turi būti Belgijoje ar valstybėje narėje, kur palikėjas gyveno ar turėjo darbo vietą, veiklos buveinės vietos kriterijus tam, kad būtų nustatyta, ar galima taikyti paveldimo turto mokesčio lengvatinį tarifą. Šiomis aplinkybėmis ir, kaip matyti iš šio sprendimo 31–33 punktuose nurodytos teismo praktikos, jei nagrinėjama organizacija, pripažinta tenkinančia bendrąjį interesą, atitinka Valonijos teisės aktuose numatytas kitas nei veiklos buveinės vieta sąlygas, kad galėtų naudotis mokesčių lengvatomis, susijusiomis su paveldimo turto mokesčiu, – tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, – šios valstybės narės valdžios institucijos negali atsisakyti šiai organizacijai suteikti teisės į vienodą vertinimą, remdamosi tuo, kad ji neturi veiklos buveinės nei šioje valstybėje narėje, nei valstybėje narėje, kur palikėjas dirbo ar gyveno.
- 35 Bet kuriuo atveju reikia pripažinti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamais Belgijos teisės aktais neleidžiama pasiekti siekiamo tikslo sudaryti palankias sąlygas mokesčių srityje vien organizacijoms, kurių veikla teikia naudos Belgijos visuomenės daliai.
- 36 Iš tiesų minėti teisės aktai, kuriuose įtvirtintas atitinkamos organizacijos veiklos buveinės vietos kriterijus tam, kad būtų įrodytas glaudus ryšys su Belgijos visuomenės dalimi, lemia tai, kad nevienodai vertinamos ne tik organizacijos, turinčios buveinę Belgijos teritorijoje, palyginti su organizacijomis, kurios netenkina šio kriterijaus, nors yra glaudžiai susijusios su šia visuomenės dalimi, bet panašiai ir organizacijos, turinčios veiklos buveinę Belgijoje, nesvarbu, ar yra, ar nėra įrodžiusios, kaip glaudžiai jos susijusios su šia visuomenės dalimi.

- 37 Atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 63 straipsniu draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos galimybė pasinaudoti lengvatiniu paveldimo turto mokesčio tarifu suteikiama tik pelno nesiekiančioms organizacijoms, turinčioms veiklos buveinę šioje valstybėje narėje ar valstybėje narėje, kurioje palikėjas mirties momentu faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 straipsniu draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos galimybė pasinaudoti lengvatiniu paveldimo turto mokesčio tarifu suteikiama tik pelno nesiekiančioms organizacijoms, turinčioms veiklos buveinę šioje valstybėje narėje ar valstybėje narėje, kurioje palikėjas mirties momentu faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą arba kurioje jis anksčiau faktiškai gyveno ar turėjo darbo vietą.

Parašai.